

XXIV.

Разни. — Новини отъ бойното поле въ Сърбия. — Брошурата. — Посѣщения. — Получване и отговори на писма. — Нова покана за Ритшмондъ.

На 18/30 октомврия, понедѣлникъ, получи се въ Лондонъ новината за разбиването на сърбитѣ въ Джунисъ отъ турцитѣ. Неизразима бѣше скърбъта ни отъ тази новина. Побѣдитѣ на турцитѣ бѣха за насъ поражение на дѣлото, за което радѣхме и пжтувахме, разбиването на сърбитѣ бѣше за насъ възстържествуване на онова орѣжие, съ което се разкървави България и потъна въ бездна злощастия и което можеше и да я унищожи всецѣло. Безпокойствието ни бѣше голѣмо и него день, освѣнъ нѣкои посѣщения при извѣстни политически дѣйци, ние се утѣшавахме съ изпращане писма до разни приятели вънъ отъ Англия, за да искаме частни

за избиране на бждещи князь, ни за окончателната наредба на страната. Въ нашето тѣй дълбоко смутено общество единъ единичкъ въпросъ зима днесъ връхъ надъ всички други въпроси, той е въпросътъ, какъ би могло да се поправи сторената противъ насъ въ берлинския конгресъ неправда подъ влиянието на лордъ Биконсфилдъ. Знаете, че нашето отечество биде, тѣй да кажа, безмилостно разсѣчено, както биха разсѣкли единъ бездушень трупъ. Лордъ Биконсфилдъ раздигна цѣлия свѣтъ, за да остави подъ турското владичество половината отъ нашата народностъ. И странно наистина нѣщо! Оная часть отъ България, която най-много пострада послѣдне, оная часть, която биде прѣимуществено театрътъ на турскитѣ свирѣпства, оная часть, дѣто хиляди бащи, майки, вдовици, дѣщери, старци и сираци оплакватъ и до днесъ още безутѣшно хиляди невинни сѣщества, жестоко убити отъ дивитѣ турски войници и башибозуци; оная часть, която чрѣзъ издаденитѣ посрѣдъ лютитѣ ѣ страдания сѣрдцераздирателни ридания възбуди навсѣкждѣ, отъ една страна, гнѣвъ, отъ друга, симпатия у всички човѣци съсъ сѣрдце; оная часть, на която злощастията покъртиха цѣлия свѣтъ и дълбоко развълнуваха прѣди двѣ години английското общество; оная часть, най-послѣ, която бѣше главната причина и непосредствената цѣль на послѣдната колосална война: тая часть отъ България, по рѣшението на събранитѣ въ Берлинъ най-знаменити държавни мѣже, по волята най-паче на лордъ Биконсфилда, биде изключена отъ българското княжество! Тя остава подъ *политическия* и *военень* авторитетъ на Султана.